

Elegie

Mihai Eminescu

Dacă vreodată în lunga-ți cale
Te-i simți, frate, nenorocit,
Pieptul în chinuri, inima-n jale,
Viața-ți de lacrimi o tristă vale,
Ochii în plângeri de dor răpit;
Când fără soarte, fără de nume,
Te-i vede singur... disprețuit,
Un singur suflet nu-i ave-n lume,
Luptând cu-a vieții valuri în spume,
Un suflet care te-ar fi iubit;
Când fug amicii de lângă tine,
Când plângi de soarta-ți trist părăsit,
Gândește atuncea și tu la mine
Nici eu în lume n-o duc mai bine,
Și eu sunt, frate, nenorocit.

(Dedicație
Spre suvenirul fratelui Gregoriu Dragosiu
M. G. Eminescu
din Ipotești)